

Maankäyttö Ähtärinjärven valuma-alueella

Ihmistoiminta Ähtärinjärvestä ulottuu 1800-luvulle. Ensimmäisen kerran järven vedenpinnan korkeutta muutti Inhanjoen pato 1830-luvulla. Säännöstely alkoi 1919, jolloin säännöstelyväli oli 1 metri. Nykyinen säännöstelylupa on vuodelta 1977 Killin Voima Oy:lle ja vedenkorkeuden vaihteluväli on 1,65 metriä. Säännöstelyn tavoitteena on vesivoimalla tuotetun energian lisääminen sekä käyttö kulutushuippujen yhteydessä. Myös kevättulvien vähentäminen sekä rantojen käytettävyyden parantaminen ovat säännöstelystä koituvia hyötyjä. Järven säännöstely tapahtuu padolla, joka sijaitsee Hankavedestä lähtevän Inhanjoen luusuassa.

Säännöstely kuluttaa rantavyöhykettä ja sen myötä järven pohjalle kulkeutuu yhä enemmän rannoilta huuhtoutunutta saviainesta. Säännöstelyvälin suuruus ja varsinkin kevättalven alhainen vedenkorkeus aiheuttaa mitä moninaisimpia haittoja ja vahinkoja säännöstelyn piiriin kuuluvilla rannoilla. Merkittävin haitta on rantojen virkistyskäytön alentuminen. Säännöstely aiheuttaa myös muutoksia rantaprosesseihin, rantavyöhykkeen ekologiaan ja maisemarakenteeseen. Ähtärinjärven vedenkorkeutta on havainnoitu vuodesta 1911 ja asteikko on sijainnut vuodesta 1969 alkaen Ähtärinjärven itäpuolella Niemiahossa. Virtaamia on havainnoitu digitaalisesti vuodesta 1983 alkaen. Vuosisadan alkupuolella virtaama-asteikko on sijainnut Oulukoskessa.